LIBERTYN

6/5 Mei 1956

maand
blad
van
de

humanistische
jongeren
gemeenschap

abonnement:
leden h.j.g. gratis
niet leden: ƒ 2.--
per jaar

★

losse nummers:
ƒ 0.25

★

postgiro 584802
t.n.v.
penningmeester
humanistische
jongeren-
gemeenschap
te arnhem

★

advertentie-
tarief
op aanvraag

Abonneert U op

MENS EN WERELD

verschijnt om de 14 dagen.

Abonnementsprijs: H.J.G.-leden ƒ 2.— per jaar. Voor H.V.-leden ƒ 3.50 per jaar. Voor niet-leden: ƒ 6.— per jaar.

Redacteur: Dr. H. Bonger.

Redactie-secr.: J. van Straten.

Administratie: Bleyenburgstraat 1, Utrecht, Telefoon: 10163, Postgiro: 304960.

Vaste medewerkers: Dr. J. C. Brandt Corstius; Dr. J. Brummelkamp; H. G. Cannegieter; Hella Haasse; Drs. H. Herbers; P. Krug; J. B. Meyer; Dr. O. Noordenbos; Dr. J. P. van Praag; Dr. D. H. Prins; P. C. J. Reyne; Mr. A. Stempels.

LIBERTYN

REDACTIE-ADRES:
Vijzelstraat 5 Amsterdam
Telefoon 020 - 3 0 8 3 8

ADMINISTRATIE-ADRES:
Noorderweg 178 Hilversum

REDACTIE:
Arthur de Jong
(redactiesecr.)
Truus Driesen
Kees Luyendijk
Nelly Noort

mei 1956

zesde jaargang
nummer vijf

DE VIJFDE MEI

"De vijfde mei blijft gehandhaafd als nationale feestdag", aldus de regering.

"Op vijf mei zal de rijksoverheid geen vrijaf geven", aldus de regering.

Dit jaarlijks gesol met de bevrijdingsdag maakt hem tot een symbool. Niet -zoals de bedoeling was- van onze bevrijding, maar van de halfheid die kenmerkend is voor de na-oorlogse periode.

Wellicht zijn velen de vijfde mei, de herdenkingen beu geworden uit teleurstelling over de ontwikkeling vanaf 1945. Juist de vijfde mei herinnert hen aan het verzet, dat zo nauw met de bevrijding samenhangt, en zij generen zich dan een beetje over hetgeen er van de bevrijding is gemaakt. In een rede "De doden en de levenden", uitgesproken ter gelegenheid van de prijsuitreiking van de Stichting Kunstenaarsverzet (afgedrukt in De Gids van april j.l.) wijst H.M. van Randwijk erop, dat het

verzet in de oorlog geen nationale (dat wil zeggen iedereen rakende) aangelegenheid was, zoals men het thans graag voor wil stellen. Deze "promotie" is in wezen een degradatie. Men doet het voorkomen alsof het verzet de huidige verhoudingen in onze samenleving en de na-oorlogse praktijken, die men met het eren van de doden poogt te rechtvaardigen, voor ogen stond. En dit is niet waar.

Wij hebben in het westen de wereld van vóór de oorlog gerestaureerd, niet vernieuwd. Wat er nog verwezenlijkt is (verbeterde sociale toestanden) was gegrondvest op idealen die van ver voor de oorlog dateerden. De "vooroorlogse" geest van de Nederlandse samenleving anno 1956 is wel een geheel andere dan die van het verzet in de oorlog. Ja, een tegenovergestelde: krachtens zijn wezen betekende de illegaliteit ook een aanklacht tegen de geestesgesteldheid van voor 1939-1940. Het verzet groeide uit de overtuiging dat men het moest, er bestond geen alternatief. De overtuiging dat men als Europeaan (dat wil hier zeggen als produkt van de Europese cultuur) eenvoudig niet passief kon blijven voortleven onder een systeem, gebaseerd op de normen van het fascisme. En hierin schuilt ook de aanklacht tegen het Europa van vóór de oorlog; toen men wel bereid was met nazi-Duitsland samen te leven. Sterker nog, Hitler accepteerde, ontzag en toegaf.

Inderdaad kon bondskanselier Adenauer vorig jaar tijdens zijn bezoek aan Moskou, de wereld verwijten:

> "Maar, mijne heren, neem me niet kwalijk wat ik nu ga zeggen; ik zeg het niet alleen aan het adres van de Sowjet-Unie, maar ik zeg het tot een hele reeks landen. Waarom hebben de grote mogendheden Hitler na 1933 zo groot laten worden? Dat is toch wel een vraag van groot belang! Als ik bedenk hoe de grote mogendheden bij voorbeeld bij de Olympische Spelen in Berlijn (in 1936) Hitler gehuldigd hebben, dan wordt -begrijp me toch goed alstublieft- de drift me de baas. Ik zal nooit vergeten hoe men Hitler elke schending van internationale verdragen ongestrafd heeft toegestaan. Daardoor heeft men die man in de ogen van vele domme Duitsers tot een held gemaakt en heeft men veel andere Duitsers radeloos gemaakt."

(ontleend aan De Groene Amsterdammer van 24 september 1955).
Ook Nederland behoorde tot die "reeks van landen". Wordt de drift ons ook niet de baas als wij bedenken dat de VARA zendtijd ontnomen werd omdat zij een minuut stilte in acht had genomen naar aanleiding van Hitlers gerechterlijke moord op de Nederlander Marinus van der Lubbe (na een nog heel wat schandelijker proces dan dat tegen Jungschläger!); als wij bedenken dat ook Nederland voor sommige Duitse Joden zijn grenzen sloot; als wij bedenken dat de Nederlanders die de Spaanse republiek tegen het Franco-fascisme hielpen verdedigen daarmede hun nationaliteit verloren; als wij bedenken dat ook in Nederland gevlagd werd, "omdat de vrede was gered", toen Tsjecho-Slowakije aan Hitler overgeleverd werd. Terecht schreef Menno ter Braak naar aanleiding van dit laatste over "Het verraad der vlaggen".

Dit zijn feiten uit de oude doos. Maar de mentaliteit waarom het hier gaat is nog springlevend. Het is de mentaliteit, niet van de "fouten" of de "goeden" in de oorlogsjaren, doch van de halven. Deze halfheid manifesteert zich nergens zo duidelijk als in onze houding ten opzichte van Duitsland. Adenauers woorden sloegen op de Hitlertijd. Ze gaan ook op voor onze wereld, voor ons land en voor hemzelf.

Houden wij ons bij het eerherstel dat te beurt valt aan vele oud-(?)nazi's, waarvan er velen weer op hoge posten zitten, niet even "correct" als tegenover Hitler?
Als wij propagandaboekjes over Nederland publiceren, laten wij dan niet juist uit de Duitse uitgave weg, door wie en hoe Rotterdam gebombardeerd werd? Als oorlogsmisdadigers naar Duitsland ontsnappen en niet vervolgd worden, maken we ons kwaad, maar een Westerling kan bij ons vrij rondlopen.
Schuilt in dit laatste misschien een oorzaak voor onze slappe houding vóór en ná de oorlog; namelijk het besef dat vuile handen hebben geen Duits, of zelfs fascistisch monopolie is?

De tragedie van na de oorlog is misschien dat velen die in de oorlog de kracht hadden "goed" te zijn, na de bevrijding niet in staat waren de slapheid, de

halfheid en het falen te voorkomen, ja er soms de medeverantwoordelijkheid voor droegen. Frankrijk is er wel een sprekend voorbeeld van. Vele politici die men, bij voorbeeld ten aanzien van Indo-China en Marokko, terecht hun grove onverantwoordelijkheid verwijt, waren eens leiders van de résistance.

In de oorlog wisten velen een houding te bepalen, en te handelen naar hun idealen en beginselen. Dus in de tijd toen de westerse idealen en normen door een overweldiger ontkend en bedreigd werden, leefden zij ernaar. En thans, nu wij die omstreden idealen allemaal met de mond belijden, ontbreekt de zedelijke moed hiertoe. In onze wereld ontbreekt thans datgene, wat het verzet zo kenmerkte: het zich volledig kunnen inzetten, omdat men weet, èn met zijn gevoel, èn met zijn verstand, dat het om een goede zaak gaat. Na de oorlog zagen wij die geestesgesteldheid nog éénmaal: tijdens de stormramp in 1953. Ook toen gold het een bedreiging van buiten. Voor de rest heeft de halfheid het na de oorlog gewonnen en dit is bedenkelijk. Het betekent, dat wij binnen onze maatschappij niet leven naar de normen, waarop zij - naar ons zeggen - berust. Wij missen de geest van het verzet, die gestalte kreeg in de dokwerker van Mari Andriessen: de vanzelfsprekendheid waarmee men staat voor hetgeen men juist acht.

RUDOLF DE JONG

1-0 VOOR DE V.V.D.

In Het Vrije Volk van 30 maart is onder de titel "Crematie: feitelijk is het zó" een stukje commentaar verschenen waarvan ik de lezers van de Libertijn geen woord wil onthouden:

"De Volkspartij voor Vrijheid en Democratie gaat onder leiding van mr. Oud prat op haar houding bij het debat over de crematie in de Tweede Kamer. Zij heeft bij dit debat gepronkt als de kampioen van de geestelijke vrijheid.En zij was tegen de nieuwe wet op de lijkbezorging, die ieder, die de voorkeur aan crematie boven begraven geeft, verplicht zijn wens op papier te zetten.

De liberalen vergeten bij hun propaganda te vermelden:

1. Dat geen van de regeringen, waaraan zij ooit hebben deelgenomen, kans heeft gezien het verbod van crematie uit de wet te halen.
2. Dat de liberalen van het verbod tot crematie nooit een belangrijk politiek strijdpunt hebben gemaakt.
3. Dat het afstemmen van de nieuwe wet zou hebben betekend dat het verbod van crematie zou blijven bestaan.
4. Dat de onvrijheid van de nieuwe regeling slechts de nabestaanden geldt. Want iedere volwassene is volledig vrij tussen crematie en begraven te kiezen. Slechts wanneer er geen schriftelijke verklaring is,dat de overledene gecremeerd had willen worden, dan zijn de nabestaanden niet vrij toch de crematie te verkiezen.

Feitelijk is het dus zo,dat het verbod van crematie nog onverkort zou hebben gegolden, als het aan de VVD zou hebben gelegen.De steun,die de PvdA aan het compromis heeft gegeven,heeft mede bereikt dat van af 1 april iedere volwassen Nederlander, die de moeite neemt een éénregelig briefje te schrijven,zonder enige wettelijke belemmering zich na overlijden kan doen cremeren."

Het lijkt mij niet onwaarschijnlijk dat wie met iets meer dan oppervlakkige aandacht de Tweede-Kamer-debatten over

de crematiewetgeving destijds heeft gevolgd, de haren te berge zullen rijzen bij het lezen van een dergelijk onwaarachtig gehuichel. Blijkbaar verwacht Het Vrije Volk niet een dergelijke kritische instelling bij zijn lezers en nu het vuur om het crematiedebat weer enigszins is geluwd, de feiten wat in het vergeetboek zijn geraakt, en -niet te vergeten- de verkiezingen voor de deur staan, tracht het blad zijn lezers op een ergerlijke manier een rad voor ogen te draaien en de ernstige misstap die de Partij van de Arbeid door het stemmen vóór deze walgelijke wet heeft gedaan, niet alleen goed te praten, maar zelfs als de enig juiste houding af te schilderen.

Toen de PvdA-fractie destijds stemde voor een wet die de voorstanders van lijkverbranding in talloze opzichten discriminerend behandelt, is zeer terecht de vraag gerezen of de geestelijke vrijheid en de daarmede onlosmakelijk verbonden verdraagzaamheid, bij de socialisten nog wel veilig was, en tallozen binnen zowel als buiten Nederlands grootste partij hebben de houding van de PvdA-fractie in ernstige mate betreurd en bekritiseerd. Het spreekt vanzelf dat men echter op grond van één enkele misstap niet tot de conclusie mag komen dat de PvdA voortaan de christelijk-nationale of katholieke opvattingen terzake van de verdraagzaamheid jegens minderheden zal gaan delen, en gelukkig is ook bij andere gelegenheden voldoende gebleken dat dat niet het geval is, maar het is ronduit misselijk als Het Vrije Volk de VVD, die met recht de kiezers zijn trotse houding tijdens het crematiedebat kan voorhouden, deze overwinning misgunt.

Het blad noemt vier punten, die wel zeer eenvoudig te weerleggen zijn.

1. De opheffing van het crematieverbod was (en is) in Nederland, dank zij de "verdraagzaamheid" van de christelijke meerderheid van ons volk, niet mogelijk zonder discriminatie en de liberalen kunnen dat krachtens hun overtuiging nooit accepteren.
2. Het had onder die omstandigheden wel bijzonder weinig zin een voors-

hands onbereikbaar doel tot een belangrijk politiek strijdpunt te maken.

3. Het afstemmen van deze wet zou hebben betekent, dat de crematie weliswaar (nog steeds) niet wettelijk zou zijn geregeld, maar dat de minderheid in ons volk die de geestelijke vrijheid lief is, de eer aan zichzelf zou hebben gehouden en niet ter wille van katholieke of protestantse stemmenwinst een onaanvaardbaar compromis zou hebben gesteund.

En tenslotte: wat het vierde punt betreft mag ik misschien het geheugen van Het Vrije Volk wat opfrissen:

a. de wet eist een testamentaire beschikking of een codicil. Een formaliteit misschien, maar in de praktijk een vrij belangrijke belemmering die een ernstige discriminatie van de crematisten betekent tegenover de voorstanders van het begraven, dat "automatisch" geschiedt.

b. zelfs het feit dat de overledene sinds jaar en dag lid was van een crematievereniging is voor de wet geen waarborg dat hij voorstander van lijkverbranding was en derhalve z'n eigen stoffelijk overschot ook verast wenste te zien.

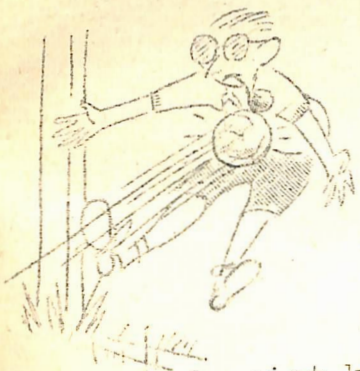

c. zij die met de verzorging en opvoeding van kinderen zijn belast, kunnen crematie van het lijk van het kind voorkomen, zelfs tegen de wil van de ouders.

d. de wet opent de mogelijkheid, dat het lijk van een lid van een van de beide verenigingen voor lijkverbranding, die ook een codicil heeft opgesteld, niet kan worden verast indien de nabestaanden daartegen bezwaar maken.

e. gemeenten en andere publiekrechtelijke lichamen, die veelal begraafplaatsen financieel steunen, is het verboden crematoria te subsidiëren.

f. het is verboden een crematorium op te richten in die gemeenten waar de meerderheid van de bevolking bezwaren tegen lijkverbranding koestert.

"Iedere Nederlander die de moeite neemt een éénregelig briefje te schrijven kan zich na overlijden doen cremeren", schrijft Het Vrije Volk, en het vraagt zich in

alle onschuld af waar men zich toch zo druk over maakt. Een dergelijke houding is laf en oneerlijk en men had beter gedaan ruiterlijk zijn misstap te erkennen en op het stuk van de verdediging van de geestelijke vrijheid althans op dit punt de VVD zijn 1-0 overwinning te gunnen.

Als ten aanzien van Het Vrije Volk nu eens het volgende zou worden bepaald:

a. dat je het blad niet zou mogen lezen tenzij je door een notaris liet vastleggen dat je dat wilde
b. dat je abonnement op dat blad daartoe niet voldoende was, ook al was je daarnaast al jaren lid van de PvdA
c. dat je als minderjarige (of soldaat bij voorbeeld) Het Vrije Volk niet zou mogen lezen indien je ouders (of de officieren) zich daartegen verzetten
d. dat je het niet zou mogen lezen als je buren een ander blad prefereren
e. dat Het Vrije Volk als enig blad geen enkel regeringscommuniqué meer zou ontvangen
f. dat het blad alleen mocht worden verkocht in plaatsen waar de bevolking in meerderheid op de PvdA stemt,

en als er dán in een VVD-krant zou staan: "één enkel fietstochtje naar de notaris is al voldoende om Het Vrije Volk te kunnen lezen" dan zou ik het commentaar van de opsteller van het geciteerde stukje "voorlichting" over de crematiewet wel eens willen lezen, hoewel ik het eigenlijk wel kan raden.

RON. DE LA RIE

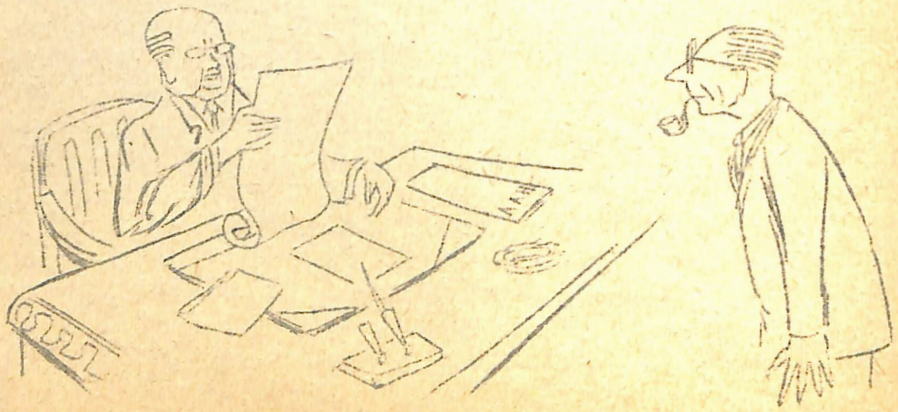

pinksterkamp

van de H.J.G.:
19, 20 en 21 mei
Nieuw-Loosdrecht

M
E
T
:

cabaret (zaterdag)

zeilen (zondag)

inleiding (maandag)

OVER

++++++++++++++++
++++ PERSOONLIJKE ++++
+ VERANTWOORDELIJKHEID +
++++++++++++++++++++++++

DOOR

rudolf de jong)
en
else prins)

schrijvers van de binnenkort te verschijnen syllabus over dit onderwerp

KAMPADRES:
Watersportvereniging
"De Watervogels"
Nieuw-Loosdrechtsedijk 212
Telefoon (02958) 3 9 8

OPGAVE bij:
Anneke Kool
Pieter Postlaan 40
Hilversum

kampprijs:
f 8,-

Jan Klaassen op de poppe

In Jan Klaassen, het orgaan van de Arbeiders Jeugd Centrale (AJC), is onder de titel "De Libertijn maakt een blunder" een reactie van de hand van Maurits van Haalen verschenen op de in de Libertijn van januari opgenomen beschouwing van Dick de Vries over het tienjarig bestaan van de Nederlandse Jeugd Gemeenschap (NJG). Alvorens op de reactie van Jan Klaassen in te gaan, geven wij die hieronder in haar geheel weer.

Eén van de edelste kenmerken van het humanisme is de verdraagzaamheid, het open staan voor de overtuiging van anderen. Het luisteren naar elkander en het komen tot een gesprek is één der belangrijkste voorwaarden voor een meer harmonische wereld. In dit opzicht mogen wij van die kant dan ook waardering verwachten voor het werk, dat de NJG in de 10 jaren van zijn bestaan heeft gepresteerd. Binnen het raam van de NJG trachten vertegenwoordigers uit het jeugdwerk van allerlei levensbeschouwelijke achtergronden tot elkaar te komen en waar enigszins mogelijk is samen te werken. Het is daarom dat het ons spijt, dat de Libertijn, het blad van de Humanistische Jongerengemeenschap, een artikel opgenomen heeft van een zekere Dic de Vries, die twee pagina's vult met beschuldigingen en verdachtmakingen aan het adres van de NJG, welke nergens worden en kunnen worden bewezen.
De weg van de mensen tot elkander is een moeilijke en moeizame. Alleen een goed beleid en een zich steeds manifesterend vertrouwen kunnen ons daarbij verder brengen. Laat ons dan niet toestaan, dat iemand openbare kolommen gebruikt om dwaasheden te uiten, die de zaak niet die-

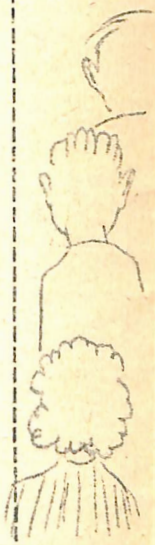

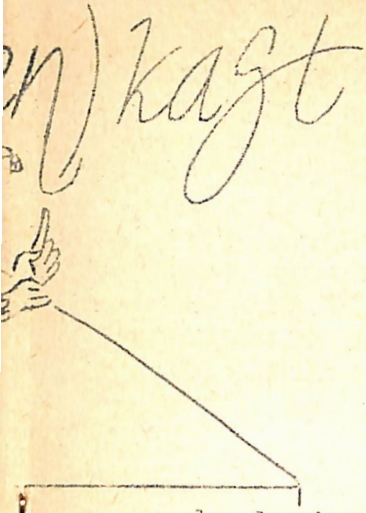

nen en alleen eigen onbenulligheid bewijzen.
Kom HJG, laat blijken of gij dat stukje van Dick de Vries dekt. Wij in ieder geval niet en wij zijn ervan overtuigd niemand in de MJR, die er in dit stukje zeer te onpas nog wordt bijgesleept.

MAURITS VAN HAALEN

Het is bijzonder jammer, dat de AJC op het artikel van Dick de Vries op een dergelijke wijze reageert. Met het in werking stellen van dusdanig grof geschut is namelijk niemand gebaat en zeker de AJC niet.

In zijn artikel stelt Dick de Vries in de eerste plaats het probleem, dat de Nederlandse jeugd, zoals die is georganiseerd in de NJG, niet wordt vertegenwoordigd door de jeugd zèlf, maar door dames en heren op een leeftijd, "dat een gewoon mens hen niet meer tot de jeugd rekent". Allemaal dwaasheid, zegt het blad van de AJC. Wij waren benieuwd naar de leeftijd van de schrijver van het artikel: de heer Van Haalen. Bij informatie bleek ons, dat deze exponent van de arbeidersjeugd een heer van middelbare leeftijd is. En die Dick de Vries maar met zijn verdachtmakingen komen!

Maar, de heer Van Haalen is de NJG niet. Dat hetgeen Dick de Vries over die oudere dames en heren van de NJG schreef niet zo'n dwaasheid is als de heer Van Haalen het doet voorkomen, is wel duidelijk gebleken op het door Dick de Vries in zijn artikel ook genoemde congres "Jeugd 1955". De NJG was een van de belangrijkste organisatoren van dit congres, dat tijdens haar tienjarig bestaan werd gehouden. Het doel van dit congres was "aan het Nederlandse volk een inzicht te geven in de situatie, waarin de jongeren verkeren tussen hun 14e en 21ste jaar". Van deze jongeren was op het congres weinig te merken, schreef Dick de Vries. Dwaasheid zegt de heer Van Haalen wederom. Verdachtmakerijen. Maar wij zouden de heer Van Haalen dan willen aanraden eens naar het verslag van het congres te grijpen, waarin een samenspraak van Prof. dr. W. Banning en vijf jongeren wordt

weergegeven. Wellicht bij wijze van bezichtiging der wilde dieren had het congres namelijk enkele jongeren - waaronder overigens een meester in de rechten - uitgenodigd om een forum te vormen. Prof. Banning legde aan deze jongeren de vraag voor welke onderwerpen zij aan de orde zouden hebben gesteld, indien het congres door hen zou worden georganiseerd. Hij voegde daaraan toe: "Jullie mogen dat wel heel duidelijk tegen al die oudere dames en heren zeggen." Neen, dit is geen citaat van een zekere Dick de Vries, maar van Prof. Banning. Is die hier misschien ook eigen onbenulligheid aan het bewijzen?

Het antwoord van het jongerenforum was lang niet mals. Jelle Herfst (nota bene van de Moderne Jeugdraad) zei: "Wanneer ik vertelde: ik moet vanavond naar een Congres, vroeg met wat voor een Congres? Waar en waarover? Het was niet bekend. Er had een gedachtenwisseling moeten plaats vinden tussen de jeugd onderling, dan had er een probleemstelling naar voren kunnen komen." Een ander lid voegde hieraan toe: "Dit is inderdaad een Congres, dat volkomen van buiten af komt." Maar Dick de Vries produceert alleen verdachtmakingen!

Van het systeem van het leiden van de jeugd in een richting, die de ouderen wensen, is de humanist zeker geen voorstander. Het humanisme vindt het niet erg, dat de jongeren door zelf te denken tot andere opvattingen komen dan de ouderen. Wij prefereren dergelijke jeugd boven degenen, die uit sleur maar de opvattingen blijven huldigen, waarin zij zijn opgegroeid. Het humanisme staat dan ook op het standpunt van de vrije jeugdbeweging, in die zin, "dat niet bij voorbaat de waarheid wordt vastgelegd in dogma's, maar dat het de jongeren zèlf zijn die zich de waarheid, voorzover dit voor mensen mogelijk is, hebben eigen gemaakt" (rapport Humanisme en Opvoeding). Er moet ruimte zijn voor de ontmoeting met andersdenkende, welke ontmoeting de persoonlijkheid en zelfstandigheid zal bevorderen.
Het is vanuit deze opvatting, dat Dick de Vries de tienjarige NJG heeft beoordeeld. En dan ziet hij, dat het in de NJG niet de jeugd is die tot elkander komt. Dan constateert hij, dat in de NJG de "oudere dames en heren" zitten, die het o zo goed met de jeugd menen - daar twijfelen wij niet aan -, maar die o zo bang zijn, dat <u>hun</u>

jeugd met andersdenkenden in contact zou komen. Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst, hoort men vaak. Daar iedere richting de toekomst gaarne wil hebben, willen velen de jeugd hebben en deze leiden in de richting, die men zelf aanhangt. Nederland is verdeeld in zuilen. De jeugd is daarvan niet gediend. Door de "oudere dames en heren", die de jeugd vertegenwoordigen, vindt echter ook verzuiling en politieke machtsstrijd in de NJG plaats. En dat kan men niet maskeren door een brochure met mooie woorden over de waarde van het gemeenschappelijke gesprek en werk. Dick de Vries haalt voorbeelden aan. De heer Van Haalen gaat daar echter niet op in. Hij roept slechts: Het is niet waar. Maar wij tarten de heer Van Haalen te antwoorden op de vragen van Dick de Vries: "Was het dan toevallig alleen in Haarlem, dat de katholieke jongeren zich op last van de r.k. geestelijkheid moesten terugtrekken uit gemeenschappelijke werkzaamheden? En is het dan toevallig alleen in Haarlem dat veel NJG-geld, bestemd voor gemeenschappelijk gebruik, ongebruikt bleef liggen, omdat allerlei initiatieven werden afgestemd door de katholieken?"

Dick de Vries heeft tegen een zeer been geschopt. Wij kunnen ons voorstellen, dat het slachtoffer dit niet prettig vindt. Als de heer Van Haalen met een beroep op de verdraagzaamheid de Libertijn echter verwijt deze kritiek te hebben geleverd, dan blijkt hij toch wel een zeer originele opvatting van de term "verdraagzaamheid" te hebben. Voor de humanist houdt dit woord nog altijd in: erkenning van het recht er een andere mening op na te mogen houden en daarvan openlijk blijk te mogen geven, ook wanneer men daardoor tegen een zeer been schopt. Indien wij kritiek achterwege moeten laten alleen omdat het anderen niet aangenaam in de oren klinkt, kan dit zelfs een compromis met de onverdraagzaamheid betekenen.

Het luisteren naar elkanders mening vindt de heer Van Haalen uitermate belangrijk. Dit is dan tenminste iets dat wij met elkander gemeen hebben. De heer Van Haalen blijkt dit echter voor de lezers van zijn blad een overbodige luxe te vinden. Met geen enkel, maar dan ook geen enkel woord wordt de lezer van Jan Klaassen namelijk voorgelicht over hetgeen Dick de Vries eigenlijk heeft beweerd. Op geen enkel punt van de geleverde kri-

tiek wordt ingegaan. De heer Van Haalen heeft uitgemaakt dat een zekere Dick de Vries een leugenaar en een nul is en de lezer krijgt deze mening dan zonder enige staving voorgeschoteld. Tegen een dergelijke voorlichting kan niet genoeg worden gewaarschuwd, vooral wanneer ze aan jeugd wordt gegeven. Zulk een voorlichting betekent een groot gevaar voor een goede meningsvorming van de jeugd.

Kom Arbeiders Jeugd Centrale, kom jeugd in de Arbeiders Jeugd Centrale, laat blijken of gij van de door Maurits van Haalen gegeven voorlichting gediend zijt. Wij in ieder geval niet!

REDACTIE

- o -

C O R R E C T I E

In het vorige nummer van de Libertijn wordt in het verslag van de algemene vergadering opgemerkt, dat de heer Max als vertegenwoordiger van het Humanistisch Verbond zijn "misnoegen" uitsprak over de slapheid van de HJG in het Verbond. De heer Max bericht ons thans echter, dat hierdoor de strekking van zijn betoog minder juist wordt weergegeven, omdat hij zijn bezorgdheid en geen misnoegen heeft uitgesproken. De speech van de heer Max, waarin de schrijver van bovengenoemd verslag meende het misnoegen van de heer Max te moeten zien, luidt als volgt:

"In een van de voorgestelde resoluties is sprake van het élan der jongeren, maar wat ons nu juist zorgen baart, is, dat uit wat tot ons komt uit het leven van de HJG zo bitter weinig elan, vuur en geestdrift blijkt".

De redactie heeft in deze tekst de vorige maand geen tegenstrijdigheid opgemerkt met het gebruikte woord "misnoegen". Nu de heer Max dit woord niet een juiste weergeving van de strekking van zijn betoog acht, zijn wij natuurlijk gaarne bereid "misnoegen" te vervangen door: bezorgdheid.

REDACTIE

Wij ontvingen:

L E I D R A A D
bij de bespreking van de rede van H.M. Koningin Juliana over het onderwerp

DE WELVAART DER WERELD ALS GEMEENSCHAPPELIJKE VERANTWOORDELIJKHEID

.I.

De redevoeringen van de koningin vinden ook een welwillend oor bij diegenen die nu niet direct voorstanders zijn van het koningschap, mensen die niet het z.g. Wilhelmusgevoel kennen (J.B. Charles).
Een actueel en indrukwekkend betoog is bovengenoemde rede geweest. De koningin hield deze voor de afgevaardigden van de bij de N.J.G. aangesloten organisaties. Dit probleem, kortweg genoemd "onderontwikkelde gebieden", is na het einde van de tweede wereldoorlog praktisch onafgebroken aan de orde geweest in de wereldpolitiek. De Nederlandse afgevaardigden in de Verenigde Naties (dus ook de regering) hebben in dit college dikwijls een positief geluid ten aanzien van dit vraagstuk laten horen. De rede van de koningin zou men dus een bekrachtiging van het regeringsbeleid en een richtlijn voor een toekomstig Nederlands standpunt kunnen noemen. Het nut en doel van deze uitgave is het vraagstuk meer onder de aandacht van de jeugd te brengen.
Dat voor de verbreiding en de verdieping een bepaalde werkwijze nodig is, is zondermeer duidelijk. Iemand die het probleem na aan het hart ligt en ieder advies omtrent de aanpak bij het aan de orde stellen dankbaar aanvaardt, grijpt dan ook enthousiast naar deze Leidraad. Bij het lezen smelt dit enthousiasme echter als sneeuw voor de zon. Weliswaar is deze brochure voorzien van uitstekende beeldstatistieken, vergelijkingen en een goede litteratuurlijst doch wij vragen ons enigszins nijdig af voor welke jeugd dit geschreven is. Toch zeker niet voor de jeugd van na de tweede wereldoorlog. Wij doelen hier op de zalvende wijze waarop over de koningin en de woorden van de koningin geschreven wordt. De buik nog vasthoudende over de beroering inzake de persoonsverheerlijking in Rusland, beseffen wij bij het lezen van deze brochure plotseling dat wij als Nederlander ook nog de nodige exportboter (maar niet voor de onderontwikkelde gebieden) op ons hoofd hebben. De

toon van deze N.J.G.-uitgave doet afbreuk aan de woorden van de koningin.

Enige citaten:

"Zijn wij - de jeugd! - nog in staat situaties te veranderen? Hebben wij - de jeugd! - daarvoor voldoende originaliteit? Men zij gewaarschuwd! Juist ons - de jeugd - heeft Hare Majesteit het blijk van vertrouwen en de grote eer gegeven te willen spreken over:....."

"Deze 'stand van zaken' kunnen we niet naast ons neerleggen! Hare Majesteit zeide ons:....."

".....,luisteren we eerst naar hetgeen onze Vorstin ons hierover te zeggen heeft:....."

"Andermaal geven wij het woord aan onze geëerbiedigde vorstin zelf:....."

"'t Uitvoerige antwoord op onze vraag heeft geen andere bedoeling dan jullie in te leiden in 't probleem waarover Hare Majesteit met ons - de jeugd! - heeft willen spreken, en daardoor jullie in te leiden in haar zo zorgvolle en verheven gedachten."

Bartels kwam binnen en zei: Goeiedáág.....

----------adv.---------KEES LUYENDIJK

stichting "DE ARK"

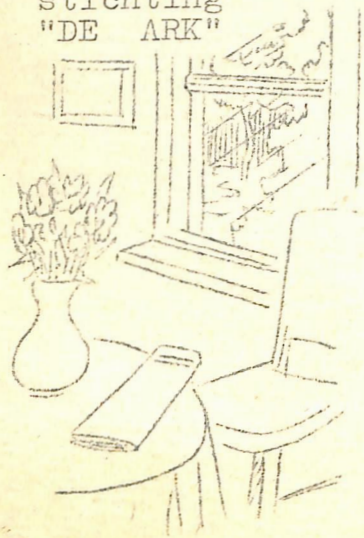

HUMANISTISCH VAKANTIE- EN CONFERENTIECENTRUM, BELVÉDÈRELAAN 14, NUNSPEET.
TELEFOON K 3412-2404

Vele H.J.G.'ers zijn nog nooit in " DE ARK" geweest, sommigen weten van het bestaan van een eigen vakantie- en conferentieoord niet eens af!

Toch zijn zij minstens even welkom als welke gast dan ook, in de vakantie, met Paas-, Pinkster-, Kerstkampen of H.J.G. weekends, individueel en groepsgewijs.

DE ARK LIGT MIDDEN IN DE BOSSEN EN IS GEMAKKELIJK BEREIKBAAR:

dat de H.J.G. van dit huis profitere !

zondag 3 juni 1956:

Buitengewone Algemene Vergadering

Tijdens de op 10 en 11 maart j.l. gehouden algemene vergadering van de HJG heeft een uitgebreide discussie plaatsgehad over de organisatie van kampen in het buitenland (zie de Libertijn nummer 3, bladzijde 10 en nummer 4, bladzijde 9). Uiteindelijk werd over deze kwestie het volgende vastgesteld:

a. Men kan in een gemengd kamp drie verschillende groepen tenten onderscheiden, n.l. voor meisjes, jongens en gehuwden.

b. Onder gehuwd worden verstaan, zij die
   1e wettig gehuwd zijn
   2e meerderjarig zijn en zichzelf als "echte"-paren beschouwen.

c. De deelnemers moeten op de opgaveformulieren meedelen of zij zich als gehuwd willen beschouwen.

d. Personen die tijdens het kamp tot de conclusie komen dat ze samen de nacht willen doorbrengen, kunnen hiertoe in de gelegenheid worden gesteld, indien dat organisatorisch mogelijk is.

De punten a-c van dit besluit vormen het door het vorige hoofdbestuur bij de algemene vergadering ingediende voorstel. Het hoofdbestuur was met dit voorstel gekomen in verband met de discussie naar aanleiding van het HJG-zomerkamp 1956 te Coo (België). Volgens de gemeenschappen Amsterdam en Haarlem hield dit voorstel echter nog te veel een beperking van de persoonlijke verantwoordelijkheid en vrijheid in. Daarom kwamen deze gemeenschappen met het hierboven vermelde punt d. Het geheel werd met 221 tegen 174 stemmen aangenomen.

Thans blijkt het hoofdbestuur van het Humanistisch Verbond het onaanvaardbaar te vinden, dat de HJG een dergelijke regeling (voor de volwassenen) in zijn kampen in het buitenland toepast. Dit bestuur heeft de HJG

thans voorgesteld punt d van de regeling te laten vervallen. Wanneer de HJG daar niet op in zou gaan staat vrijwel vast, dat er een aanwijzing van het HB van het Verbond komt, waardoor de HJG een kampreglement krijgt opgelegd overeenkomstig de opvattingen van het HB van het HV in deze. Het HB van het Verbond is namelijk bevoegd gemeenschappen (en de HJG heeft de status van gemeenschap van het HV) organisatorische aanwijzingen te geven, die dan een dwingend karakter hebben. De gemeenschappen hebben echter het recht tegen een dergelijke aanwijzing in beroep te komen bij het congres van het HV.

Het HB van de HJG vindt deze kwestie van dusdanig belang, dat hij een algemene vergadering daarover heeft belegd. Deze zal op zondag 3 juni te Utrecht worden gehouden.

De grootst mogelijke meerderheid van het HB van de HJG zal de AV adviseren niet op het voorstel van het HV in te gaan en punt d te handhaven. Wanneer er dan een dwingende aanwijzing van het HB van het HV komt, wil het HB van de HJG in beroep gaan bij het congres van het HV.

-o-

Het lag in de bedoeling van de redactie in dit nummer een voor- en een tegenstander van het voorstel van het HV aan het woord te laten ter informatie van de lezers. Helaas is het ons toegezegde artikel van een voorstander van het Verbondsvoorstel op het laatste moment afgezegd. Met het oog hierop en mede gezin het feit, dat het Verbondshoofdbestuur bij het ter perse gaan van dit nummer de principiële motivering van zijn stap nog niet schriftelijk heeft gegeven, acht wij het thans het beste de discussie over dit onderwerp in de Libertijn tot het volgende nummer uit te stellen, dat nog vóór de AV zal verschijnen.

Thans willen wij daarom volstaan om los van de kwestie zelve onze verwondering uit te spreken over de procedure, die het HB van het Verbond in deze heeft gemeend te moeten volgen. Het Verbondshoofdbestuur heeft een vertegenwoordiger in het bestuur van de HJG. Het HB van het Verbond krijgt bovendien alle stukken over de AV van de HJG toegezonden. Het HB van het HV was zeer goed op de hoogte van de kwestie romdom de kampregeling en ook met het amendement van Amsterdam en Haarlem. Toch heeft men het overbodig geacht de AV van de HJG van de consequen- van aanvaarding van punt d op de hoogte te stellen.

De leden van het hoofdbestuur
van het Verbond hebben op de AV van de HJG een adviserende stem. Zij hebben van dat recht geen gebruik gemaakt. Tijdens de discussie over de kampkwestie was het HV zelfs niet vertegenwoordigd. De vertegenwoordiger van het HB van het HV kwam eerst toen de AV zo goed als afgelopen was.
En nu komt het HB van het Verbond achteraf met dit ultimatum. Wij begrijpen hier niets van. Het zou in ieder geval reëler en kosten besparend zijn wanneer in het vervolg de AV vooraf werd medegedeeld, welke consequenties bepaalde besluiten ten aanzien van onze positie in het Verbond hebben.

----------O----------

NIEUWS VAN HET HOOFDBESTUUR

I. Op de afgelopen hoofdbestuursvergaderingen is o.a. gesproken over de volgende zaken:

a) Het jaarprogramma met kampen en weekends werd definitief samengesteld. Behalve de reeds traditionele uitingen zijn er nu twee open studieweekends en twee gespreksweekends met beperkte deelname (zoals het weekend van 4 en 5 februari) gepland. De voorbereiding van de uitgave van syllabi wordt voortgezet: de syllabus over persoonlijke verantwoordelijkheid zal zeer binnenkort uitkomen. In principe is verder besloten, dat de volgende syllabi zullen verschijnen: "Liefdesverhoudingen van jonge mensen" (zo spoedig mogelijk), een syllabus waarin de problemen van mens en maatschappij zullen worden besproken (ongeveer september-oktober) en één over de mogelijkheden van vrije expressie (ongeveer december).

b) voorbereiding van de eerste vergrote hoofdbestuursvergadering.

c) problemen rond het huidige reglement voor de zomerkampen. Er vond een bespreking plaats met het dagelijks bestuur van het Humanistisch Verbond. Verder wordt een buitengewone algemene vergadering op 3 juni voorbereid.

d) voorbereiding van nader contact met HJG en SVHG.

e) voorbereiding van bespreking met MJR en NJG naar aanleiding van het artikel van Dick de Vries in de Libertijn van januari 1956. In antwoord op een be-

spreking van Dicks artikel in Jan Klaassen, het orgaan van de AJC, werd aan de schrijver daarvan, Maurits van Haalen, een brief geschreven.

j) het contact met de VCJB werd nader bezien. Onze ideeen over de mogelijke samenwerking werden in een brief nader uiteengezet.

II. De commissie die het HB zal adviseren over, wat de HJG kan doen voor militaire en burgerdienstplichtigen kwam op 28 april voor het eerst bijeen. Contactadres is Jim van Opijnen, Parkstraat 11, Westzaan.

III. In de door het HB van het HV ingestelde commissie sexualiteit hebben namens de HJG zitting Dick de Vries en Han Derksen, beiden te Amsterdam. De commissie heeft zijn eerste vergadering inmiddels gehad.

IV. Het congres van het HV op 21 en 22 april werd bijgewoond door Ron. de la Rie, Henk Bosselaar en Jim van Opijnen als afgevaardigden. De voornaamste besprekingen golden een nieuwe contributieregeling, welke voor de HJG geen directe consequenties heeft. Toch is uiteindelijk een deel van onze stemmen tegen het voorstel uitgebracht, omdat in onze delegatie de indruk bestond, dat het element van onvrijwilligheid, dat met de nieuwe regeling wordt ingevoerd (in tegenstelling tot de vorige regeling) een ongewenste factor is, namelijk een wegnemen van een zekere persoonlijke verantwoordelijkheid bij de leden. Verder werd van onze kant aandacht gevraagd voor de dienstweigeraars.

HOOFDBESTUUR HJG

---------- o ----------

HJG-ZOMERKAMP

Het HJG-zomerkamp wordt gehouden in Houffalice, een plaatsje aan de bovenloop van de Ourthe ong. 70 km ten zuiden van Luik.
Reismogelijkheid: per autobus of op eigen gelegenheid.
Datum: de week van 4 tot 12 augustus.
Kosten: f 25.- en indien je de bus prefereert nog f 25.- extra.
Opgaven liefst vóór 15 mei aan: Marjo Westerhof
Wilgenstraat 94
H A A R L E M .

Nederlandse Vereniging voor Sexuele Hervorming

★

Lidmaatschap f 3.— per jaar

★

In het „Verstandig Ouderschap" vindt U maandelijks een keur van artikelen over vraagstukken betreffende het menselijk geslachtsleven.

★

Inlichtingen bij het secretariaat:

Bilderdijkstraat 39
DEN HAAG

NIEUWS

brengen is: recente feiten en gebeurtenissen zo snel en zo getrouw mogelijk weergeven.

Nieuwsberichten moeten, alvorens te worden gepubliceerd, allereerst op hun juistheid worden getoetst. Vervolgens moeten ze worden ontdaan van bijkomstigheden, die niet terzake dienen en die begripsverwarring kunnen bevorderen.

Om het eigenlijke nieuws op de juiste waarde te schatten, is het nodig ook de achtergrond te kennen. Een goed nieuwsorgaan geeft dus ook daarvan een zo zuiver mogelijk beeld, daartoe in staat gesteld door goed georiënteerde correspondenten, redacteuren en andere medewerkers.

Critische beschouwingen dienen tenslotte verschillende kanten van het nieuws in het licht te stellen.

Dat tezamen moet een getrouwe indruk geven, een heldere voorstelling van zaken, die voor de lezer de mogelijkheid schept, zèlf conclusies te trekken, zich een eigen oordeel te vormen of zijn oordeel te toetsen.

Alleen een deskundige redactie, journalistiek geschoold, kan een krant maken, die aan bovengestelde eisen voldoet. De N.R.C. met zijn merendeels academisch gevormde, deskundige redacteuren, die als journalist hun sporen hebben verdiend, onafhankelijk zijn van commerciële of politieke invloeden, streeft voortdurend naar het summum van betrouwbaarheid, zowel in haar nieuwsberichtgeving als in verdere voorlichting op allerlei gebied.

Als U geen NRC-lezer bent, gaat U dan eens na in hoeverre de NRC voldoet aan de hoge eisen, die aan een goed dagblad moeten worden gesteld. Graag laten we U daartoe de NRC enige weken op proef bezorgen, zònder dat U dat enige verplichting oplegt. Schrijft U even een kaartje of telefoneert U met de

NIEUWE ROTTERDAMSE COURANT

POSTBUS 824 ROTTERDAM TELEF. 111.000

zie uw belangen

kies „De Centrale" als uw verzekeringsbank

Sluit uw verzekeringen bij „De Centrale", de bank waar soliditeit en solidariteit onverbrekelijk samengaan. De enige verzekeringsmaatschappij die haar winsten statutair besteedt voor sociale en culturele doeleinden.

De Centrale sluit alle vormen van levens-, studie-, uitzet-, spaar-, pensioen-, begrafenis- en crematieverzekeringen.
De Centrale-agent zal u gaarne geheel vrijblijvend over alle verzekeringen inlichten en adviseren.

DE CENTRALE

ARBEIDERS-VERZEKERINGSBANK

Hoofdkantoor: Rijnstraat 28 - Den Haag